

virksomheder og ikke for forbrugerejede interesserstskaber eller andelsselskaber.

Der er altså meget stor risiko for, at forbrugernes værdier bliver overtaget af f.eks. udenlandske kapitalstærke selskaber.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 644).

Ad spm. nr. S 613

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Søndergaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 2649, lød således:

Til justitsministeren (12/6 98) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Finder ministeren, at isolationsfængsling af to unge på 15 og 16 år i Vestre Fængsel opfylder FN's Børnekonventions artikel 37c om human behandling af børn, der er frihedsberøvet?«

Supplerende svar (10/7 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som anført i den foreløbige besvarelse af spørgsmålet den 19. juni 1998, har Justitsministeriet anmodet Politidirektøren i København om en udtalelse.

Politidirektøren har bl.a. oplyst følgende:

»Den konkrete sag drejer sig om en i Københavns Politi, advokat C, verserende straffesag, hvor to unge (navneforbud), født i henholdsvis august 1981 og oktober 1982 ved Københavns byrets kendelser af 28. maj 1998 begge blev varetægtsfængslet efter bestemmelserne i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, og § 762, stk. 1, nr. 3, ligesom de begge blev isoleret, jf. retsplejelovens § 770 a, som sigtede for røveri af særlig farlig karakter efter straffelovens § 288, stk. 2, begået den 22. maj 1998 mod en pengetransport fra Unibank under anvendelse af et skarpladt haglgevær med et udbytte på 1,3 mill. danske kr. og 61.000 franske franc.

Retten kendelser blev af forsvarerne kæret til Østre Landsret med påstand om, at der skete varetægtsfængsling i surrogat, jf. retsplejelovens § 765. Ved Østre Landsrets kendelse af 29.

maj 1998 blev byrettens kendelser stadfæstet, idet landsretten heller ikke efter det for landsretten oplyste, efter en afvejning af på den ene side samtlige foreliggende oplysninger om de sigtedes personlige forhold og på den anden side oplysningerne om grovheden af den begåede kriminalitet, fandt grundlag for at træffe bestemmelse om, at varetægtsfængsling skulle ske i surrogat.

I et retsmøde den 10. juni 1998 begærede anklagemyndigheden fængslingsfristen forlænget med 4 uger og isolationsfristen forlænget med 14 dage. Retten afsagde kendelse om, at de pågældende burde forblive varetægtsfængslede, således at de overførtes til egnet institution som fængslingssurrogat. Kendelserne blev af anklagemyndigheden kæret til landsretten med påstand om, at de sigtede fortsat skulle undergives varetægtsfængslingen under isolation. Ved kendelse af 11. juni 1998 bestemte Østre Landsret, at de sigtede burde forblive varetægtsfængslede med frist til den 8. juli 1998 og isolerede til den 24. juni 1998, idet landsretten »ikke på nuværende tidspunkt« fandt grundlag for at anordne fængslingssurrogat.

Forsvarerne anmodede herefter Procesbevillingsnævnet om tilladelse til indbringelse af sagen for Højesteret, idet de agtede at nedlægge påstand blandt andet om at varetægtsfængslingen fandt sted i surrogat, jf. retsplejelovens § 765, uden isolation.

Til brug for Procesbevillingsnævnets behandling af ansøgningen udtalte Københavns Politi, at »specielt for så vidt angår det af forsvarerne anførte om artikel 37 (c) i konventionen om barnets retsstilling bemærkes, at i den konkrete sag er arrestanterne netop isolerede, hvorfor de ikke er sammen med voksne arrestanter«.

I et retsmøde den 17. juni 1998 behandlede Københavns byret på ny spørgsmålet om varetægtsfængsling i surrogat og byretten afsagde herefter kendelse om at arrestanterne skulle anbringes på henholdsvis Sønderbro og Løkkgården eller anden egnet institution som fængslingssurrogat, idet retten navnlig lagde vægt på nogle fremlagte erklæringer fra Vestre Fængsels sygeafdeling. Kendelsen blev af anklagemyndigheden kæret til landsretten, der ved kendelse af 18. juni 1998 stadfæstede byrettens kendelse.«

Som det fremgår, var de pågældende, som sigtede for væbnet røveri mod en pengetransport, isolationsfængslet i 3 uger, inden de blev anbragt i en institution som fængslingssurrogat.